

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: D. Ch., narozen dne
bytem
zastoupen advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2016, č. j. KUZL-14870/2016, sp. zn. KUSP-14870/2016/DOP/Od

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalobce **j e p o v i n e n** uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení spočívající v cestovním na jednání soudu v částce **390 Kč**, a to ve lhůtě **do 30 dnů** ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Žalobce napadl u Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“) svou žalobou rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 4. 2016, č. j. KUZL-14870/2016, sp. zn. KUSP-14870/2016/DOP/Od (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru občansko-správních agend ze dne 18. 1. 2016, č. j. MMZL 005848/2016, sp. zn. MMZL-120338/2015 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).

Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), kterých se měl dopustit tím, že dne 31. 7. 2015 v době okolo 19:10 hod., v obci Zlín, místní části Louky, na účelové pozemní komunikaci v prostoru benzinové čerpací stanice ÖMV, řídil vozidlo tovární značky (.....), přičemž nebyl na sedadle za jízdy připoután bezpečnostním pásem, ačkoliv jím toto sedadlo bylo povinně vybaveno. Tímto jednáním z nedbalosti porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Dále byl tímtež prvostupňovým rozhodnutím žalobce uznán vinným z téhož přestupku tím, že dne 31. 7. 2015 v době okolo 19:10 hod. v obci Zlín, místní části Louky, na účelové pozemní komunikaci v prostoru benzinové čerpací stanice ÖMV, jako řidič téhož vozidla nerespektoval svislou dopravní značku č. B2 – Zákaz vjezdu všech vozidel. Tímto jednáním porušil z nedbalosti ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za tyto přestupky mu byla uložena jako sankce pokuta ve výši 2000 Kč a povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

II. Napadené rozhodnutí

V rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul průběh řízení po vydání prvostupňového rozhodnutí, proti němuž zmocněnec žalobce T. B. podal blanketní odvolání, které nebylo obsahově ani na výzvu prvostupňového orgánu doplněno. Zmocněnec žalobce doplnil odvolání pouze elektronickým podáním opatřeným uznávaným elektronickým podpisem, které bylo nazváno jako doplnění odvolání, ale v příloze tohoto podání se žádné doplnění nenacházelo. Žalovaný však shledal, že odvolání zmocněnce T. B. proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno opožděně, a to z následujících důvodů.

Žalovaný odkázal na právní úpravu obsaženou v ustanovení § 86 odst. 1, § 83 odst. 1 a § 72 správního řádu. V případě žalobce bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno žalobci prostřednictvím jeho zmocněnce T. B. do datové schránky dne 29. 1. 2016. Ode dne 30. 1. 2016 počala běžet zákonná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání a její

poslední den připadl na sobotu dne 13. 2. 2016, takže posledním dnem lhůty bylo pondělí dne 15. 2. 2016 (§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu).

Zmocněnec žalobce v předmětné věci podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v úterý dne 16. 2. 2016, což žalovaný zjistil z internetových stránek České pošty (<https://www.postaonline.cz/trackandtrace>) podle podacího čísla zásilky (RR922093794CZ). Z otisku poštovního razítka na obálce příslušející k podání odvolání je jako datum podání zásilky uvedeno datum 17. 2. 2016, nicméně žalovaný vycházel z data 16. 2. 2016, které je nepochybně správnější. Je tedy zřejmé, že odvolání bylo podáno až po uplynutí zákonné lhůty určené pro jeho podání, neboť posledním dnem, kdy bylo možno ve lhůtě podat odvolání, bylo pondělí dne 15. 2. 2016.

Žalovaný dále ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkum rozhodnutí v přezkumném řízení, či povolení obnovy řízení nebo vydání nového rozhodnutí. Po přezkoumání spisového materiálu a prvostupňového rozhodnutí žalovaný shledal, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy jak v otázce viny, tak i v otázce uložené sankce. Z uvedených důvodů zamítl odvolání jako opožděné.

III. Žaloba

Žalobce nerozporuje závěry žalovaného, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo jeho zmocněnci doručeno dne 29. 1. 2016, jakož ani to, že lhůta k odvolání tak uplynula dne 15. 2. 2016. Žalobce však rozporuje to, že odvolací lhůta uplynula marně. Pokud totiž žalovaný konstatoval, že zmocněnec žalobce podal odvolání proti rozhodnutí prvního stupně až dne 16. 2. 2016, tedy opožděně, je tento závěr v rozporu se skutečností. K tomu žalobce namítá, že jeho zmocněnec podal poštovní zásilku adresovanou správnímu orgánu prvního stupně, která obsahovala odvolání proti rozhodnutí prvního stupně držiteli poštovní licence, konkrétně společnosti Česká pošta s.p., již dne 15. 2. 2016 (a nikoli až 16. 2. 2016, jak vzal žalovaný za zjištěné). Odvolací lhůta tak byla zachována, neboť odvolání bylo podáno poslední den odvolací lhůty, tj. 15. 2. 2016. Jako důkaz o skutečném datu podání potvrzení odvolání přikládá žalobce podací lístek o podání předmětné písemnosti k přepravě České poště s.p. k této žalobě jako přílohu. Z tohoto podacího lístku jednoznačně vyplývá, že podání s podacím číslem (tj. odvolání, jak vyplývá mj. z napadeného rozhodnutí) bylo podáno již dne 15. 2. 2016. Žalobce navrhuje, aby soud provedl přiložený podací lístek při jednání jako důkaz. Žalobce navrhuje, aby soud požádal společnost Česká pošta, s.p., o vyjádření, zda údaje na podacím lístku jsou pravdivé a zda je tento originální, předložený žalobcem v podobě, v jaké jej vygenerovala Česká pošta, s.p., jako držitel poštovní licence. V tomto směru žalobce podotýká, že nemůže odpovídat za pochybení na straně České pošty v rámci provozování služby Track & Trace, ze které žalovaný při posuzování včasnosti odvolání vycházel, jakož podotýká i to, že dle jeho názoru není rozhodné, jaké datum podání je uvedeno v této službě, ale rozhodný je skutečný okamžik podání, který se podává z přiloženého podacího lístku. Z tohoto se přitom podává, že odvolání bylo podáno dne 15. 2. 2016, tedy včasně. Žalobce tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu, neboť toto odvolání bylo podáno včasně.

IV. Vyjádření žalovaného

Ve svém vyjádření žalovaný obsáhle shrnul vývoj případu a uvedl, že při zjišťování včasnosti odvolání vycházel v první řadě z poštovní obálky (kulatého datového poštovního razítka otištěného na obálce s datem 17. 2. 2016). Na základě zkušeností získaných z úřední činnosti v obdobných případech prověřil žalovaný datum podání zásilky rovněž z internetových stránek České pošty (<https://www.postaonline.cz/rackandtrace>) podle podacího čísla zásilky. Z tohoto zdroje zjistil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 16. 2. 2016. I když tedy toto datum nebylo shodné s datem podání otištěným na poštovní obálce, tak i z něho vyplývá, že odvolání bylo podáno opožděně, neboť posledním dnem odvolací lhůty byl den 15. 2. 2016.

Pokud žalobce tvrdí, že odvolání bylo podáno včas a dokládá „podací lístek“, žalovaný poukazuje na datum 16. 2. 2016, které vyplývá ze systému sledování zásilek přístupného na internetových stránkách České pošty. Žalovaný dále navrhl, aby se soud dotázal České pošty v Českých Budějovicích i na to, za jakého důvodu dává na internetové stránky údaje o datu podání zásilek, které jsou v rozporu se skutečností, a z jakého důvodu tato pošta dává na poštovní obálky kulatá poštovní datová razítka s údaji o datu podání. Žalovaný se za případné pochybení České pošty necítí být odpovědný.

Žalovaný konečně poukázal na obdobné případy řešené u Krajského soudu v Ostravě (sp. zn. 59 A 11/2016) týkající se téhož zmocněnce T. B. ze Šumperka. Žalovaný má za to, že postupoval zcela správně, pokud odvolání zamítl pro opožděnost, a proto navrhl zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Ve věci bylo v souladu s ust. § 76 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nařízeno ústní **jednání**, neboť žalobce s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil. Ústní jednání před krajským soudem proběhlo dne 15. 5. 2018. K jednání se dostavil pouze zástupce žalovaného, přičemž žalobce ani jeho zástupce se z nařízeného jednání neomluvili. Za této situace krajský soud shledal, že jsou podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce.

Krajský soud nejprve shrnul obsah napadeného rozhodnutí a žaloby, poté vyslechl přednes vyjádření žalovaného a shrnul obsah soudního a správního spisu. V rámci soudního řízení krajský soud vyzval přípisem ze dne 6. 4. 2018 Českou poštu – Postservis České Budějovice, aby se vyjádřila k žalobcem předloženému podacímu lístku vztahujícímu se k zásilce podací č., zejm. pak k tomu, k jakému okamžiku procesu přípravy, výpravy a odeslání zásilky se vztahuje datum 15. 2. 2016 uvedené na tomto dokladu, a to z pohledu závěrů rozšířeného senátu NSS uvedených v usnesení 19. 12. 2017, č.j. 10 As 20/2017-49. Krajskému soudu byl doručen přípis České pošty, s.p. Postservis České Budějovice ze dne 18. 4. 2018, v němž se uvádí, že požadované údaje nelze doložit,

neboť Česká pošta, s.p. již nedisponuje doklady, z nichž by mohla pro ověření zásilky čerpat.

Ze **správního spisu** krajský soud zjistil následující relevantní skutečnosti pro posouzení věci. Ve spisu je založena plná moc ze dne 14. 10. 2015 udělená žalobcem zmocněnci T. B. k zastupování ve správním řízení ve věci dopravního přestupku. Prvostupňové rozhodnutí bylo vypraveno dne 22. 1. 2016 a podle připojené doručenky bylo doručeno zmocněnci do jeho datové schránky dne 29. 1. 2016. Dne 18. 2. 2018 bylo prvostupňovému orgánu doručeno blanketní odvolání zmocněnce, k němuž byla připojena poštovní obálka, na níž je zřejmý otisk kulatého razítka pošty s datem 17. 2. 2016. Dále je ve spisu založena tisková sestava z internetových stránek <https://www.postaonline.cz/trackandtrace> k podacímu číslu zásilky, z něhož vyplývá, že zásilka byla podána dne 16. 2. 2016 na poště 370 20 (Postservis České Budějovice). Zmocněnec žalobce byl vyzván k odstranění nedostatků podání výzvou ze dne 18. 2. 2016. Na to prvostupňový správní orgán obdržel přípis od pana Josefa Tulise s připojenou substituční plnou mocí od T. B., v němž jmenovaný substitut potvrzuje, že odvolání k uvedené sp. zn. podal skutečně zmocněnec žalobce, a dále, že podává odvolání proti výzvě k doplnění náležitostí odvolání. Dne 22. 3. 2016 bylo prvostupňovému orgánu doručeno podání zmocněnce žalobce, v němž uvádí, že zasílá doplnění odvolání, nicméně v příloze tohoto podání se doplnění odvolání nenacházelo. Následně bylo doplnění odvolání doručeno prvostupňovému orgánu mailem dne 14. 4. 2016.

Krajský soud provedl důkaz jednak podacím lístkem (resp. jeho tiskovou sestavou) přiloženým k žalobě, na němž je k podacímu číslu zásilky uvedeno datum podání 15. 2. 2016, jako odesílatel je uveden T. B. a jako adresát Magistrát města Zlína. Dále provedl důkaz sdělením České pošty, s.p. ze dne ze dne 18. 4. 2018, a dal žalovanému příležitost se k provedeným důkazům vyjádřit. Následně ukončil dokazování a po vyslechnutí konečného návrhu žalovaného přikročil k vyhlášení rozsudku.

V souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Žaloba není důvodná.

Předmětem sporu mezi stranami je předmětné věci pouze otázka, zda blanketní odvolání zmocněnce žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno vskutku opožděně, jak dovodil žalovaný, anebo nikoliv.

Krajský soud v posuzované věci vycházel ze skutkového stavu zjištěného správními orgány a zachyceného ve správním spisu, jakož i z doplnění dokazování při jednání dne 15. 5. 2018. Z takto zjištěného skutkového stavu krajský soud dovodil, že v řízení nebylo prokázáno, že by bylo blanketní odvolání žalobce podané prostřednictvím zmocněnce T. B. podáno ve lhůtě k podání odvolání. Mezi stranami není sporné a vyplývá to nade vší pochybnost ze správního spisu, že žalobce byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem T. B. a jemu bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí, a to ke dni 29. 1. 2016 a posledním dnem k podání odvolání se tak v souladu s pravidly pro počítání lhůt stalo pondělí 15. 2. 2016. Žalovaný vycházel z data podání odvolání ke dni 16. 2. 2016, a to proto, že toto

datum bylo uvedeno v systému sledování zásilek přístupném na internetových stránkách České pošty, s.p.

Krajský soud nejprve uvádí, že rozpor v datu vyplývajícím z otisku razítka na poštovní obálce (17. 2. 2016) a datu vyplývajícím ze systému sledování zásilek lze vysvětlit právě zvláštním charakterem služby Postservis (elektronické podání zásilek), kdy zásilka je nejprve přijata ke zpracování, poté vytištěna, zalepena do obálky a předána k vlastní poštovní přepravě. Pokud žalovaný vycházel v napadeném rozhodnutí z data 16. 2. 2016, a nikoliv z data podání uvedeného na obálce, postupoval zcela racionálně a logicky ve vztahu k povaze tohoto způsobu odesílání poštovních zásilek.

K tvrzení žalobce, že zásilka s blanketním odvoláním byla podána k poštovní přepravě již dne 15. 2. 2016 krajský soud uvádí, že se pokusil získat názor České pošty, s.p. k autenticitě a významu předloženého „podacího lístku“, nicméně Česká pošta, s.p. soudu potřebné informace neposkytla s tím, že již údaje k předmětné zásilce nevede. Vzhledem k tomu, že nebyl prokázán opak, má krajský soud za to, že předložený podací lístek je pravděpodobně dokladem vydaným Českou poštou, s.p. při objednání poštovní služby Postservis. To však stále neznamená, že lze datum uvedené na tomto „podacím lístku“ považovat za datum podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

Podle tohoto ustanovení platí, že *„[p]okud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.“*

Otázku, zda předložený podací lístek vypovídá o skutečném okamžiku podání zásilky k poštovní přepravě, je třeba posuzovat v souladu s aktuální judikaturou správních soudů v obdobných věcech. Zásadním právním názorem je v tomto ohledu závěr rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu obsažený v usnesení ze dne 19. 12. 2017, č.j. 10 As 20/2017 - 51, podle něhož *„Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“*

Tento názor rozšířeného senátu byl dále aplikován v obdobných věcech jak krajskými soudy (viz k tomu např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 29. 1. 2018, č.j. 59 A 11/2016-39), tak i samotným Nejvyšším správním soudem (viz k tomu zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č.j. 6 As 14/2017 - 39). Tato rozhodnutí stojí na právním názoru rozšířeného senátu obsaženém v citovaném usnesení, podle § 2 písm. a) zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách se poštovní zásilkou rozumí adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána. Okamžik, ke kterému je zásilka podána k poštovní přepravě, podle kogentního § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu nemůže být modifikován soukromoprávním ujednáním, tj. Obchodními podmínkami Dopis Online (bod 34 usnesení rozšířeného senátu). Odeslání elektronické objednávky v tomto případě časově

předchází okamžiku vytvoření poštovní zásilky, o jejíž předání k poštovní přepravě jde. Aby mohla být vůbec nějaká zásilka předána k poštovní přepravě, musí být nejprve vytvořena [viz cit. § 2 písm. a) zákona o poštovních službách]. Z hlediska právních předpisů, tedy zákona o poštovních službách a správního řádu, je však pro určení okamžiku „podání“ rozhodné datum, kdy zásilka skutečně fyzicky vznikla. Jakékoliv odlišné soukromoprávní ujednání mezi Českou poštou a jejími zákazníky, stejně jako případné odlišné očekávání podatele, je bez významu.

Tyto právní závěry jsou rozhodné i pro posuzovanou věc a krajský soud nemá důvod se od nich jakkoliv odchýlit. Stran předloženého podacího lístku je z uvedeného zřejmé, že jde o doklad o elektronickém objednání vytvoření zásilky, nikoliv doklad o podání zásilky k držiteli poštovní licence ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Žalobcem předložený podací lístek tak neprokazuje, že blanketní odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí bylo podáno k poštovní přepravě dne 15. 2. 2016, tj. v poslední den lhůty k podání odvolání, jak se žalobce domníval.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

Závěry žalovaného o opožděnosti podaného odvolání jsou tedy zcela správné a zákonné, a proto krajský soud zamítl žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.).

Žalovanému v souvislosti s tímto řízením vznikly účelně vynaložené náklady na cestovné jeho zástupce k jednání soudu dne 15. 5. 2018. Za situace, kdy jednání ve věci bylo vyvoláno především výslovným nesouhlasem žalobce k rozhodnutí věci bez nařízení jednání, přičemž žalobce se pak jednání bez omluvy nezúčastnil, spatřuje krajský soud podmínky pro výjimečné přiznání náhrady odůvodněných nákladů žalovaného, a to ve výši prokázaného cestovného veřejnou dopravou Otrokovice – Brno a zpět a místního přepravného (MHD Brno) ve výši 390,-Kč (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. května 2018

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.